АНАТОЛІЙ БАЖАТАРНИК БАГАТО РОКІВ ОЧОЛЮЄ КОМСОМОЛЬСЬКУ ОРГАНІЗАЦІЮ КОЛГОСПУ ІМЕНІ УЛЬЯНОВА УЛЬЯНОВСЬКОГО РАЙОНУ. ЧЛЕНИ ВЛКСМ ТУТ ЗАВЖДИ ИДУТЬ В АВАНГАРДІ КОЛГОСПНОГО ВИРОБНИЦТВА. А КОМСОМОЛЬСЬКО - МОЛОДІЖНА БРИГАДА, ЯКОЮ КЕРУЄ АНАТОЛІЙ ХАРКАВИЙ, ЗАЙНЯЛА В СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ЗМАГАНИ ОДНЕ З ПЕРШИХ МІСЦЬ В ОБЛАСТІ.

НА ФОТО: А. БАЖАТАРНИК.

Фото Л. СТЕБЛОВСЬКОГО.

НАМ ЗАПОРУКОЮ — ЗАВЗЯТТЯ

Нас у ланці — шестеро.

Коли в колгоспі проходили Всесоюзні комсомольські збори, ми вирішили взяти на вирішальний рік п'ятирічки підвищені зобов'язання.

— Виростимо по 100 центнерів кукурудзи? — запитав я хлопців.

— Виростимо, — відповів Василь Цехненко.

— Обов'язково, — сказали Віктор Слюсаренко, Адам Приймак та інші хлопці.

Так і заявили на зборах.

Чому саме про кукурудзу виникла думка? Справа в тому, що вона в нашому колгоспі являє собою великий резерв для валового збору зерна. Підвищимо врожайність кукурудзи — значно збільшиться цифра врожайності зернових. А про її значення для народного господарства, думаю, всім відомо.

Підготували ми площу, — 90 гектарів, — старанно. Внесли по 20 тонн органічних і по 5 центнерів мінеральних добрив на гектар. Здобримо землю і при посіві.

Зараз наша техніка — на лінійці готовності. Нові сорти кукурудзи, які придбав колгосп, — ГС-400 і ГС-330, — високоурожайні сорти. Отже, тепер справа за вчасним висівом і дбайливим доглядом.

Настрій у нас чудовий. Всім хочеться домогтись високого врожаю, виконати взяті зобов'язання. Впевнений, що слова свого дотримаєм.

Я. МАРИЧ,
ланковий механізованої комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи.

Колгосп «Шлях до комунізму»
Долинського району.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 45 (1681)
14 КВІТНЯ 1973 р.

СУБОТНІЙ ВИПУСК

Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

ПРИЙОМ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ СРСР

Голова Ради Національностей Верховної Ради СРСР Я. С. Насріддінова 10 квітня прийняла керівників делегації організації Соціалістичної молоді Арабської Республіки Єгипет, яка прибула в Радянський Союз для участі в четвертому тижні дружби радянської і єгипетської молоді. Зустріч пройшла в теплій, дружній обстановці. У розмові взяв участь посол АРЄ в СРСР Ях'я Абдель Кадер.

(ТАРС).

НИВА-73

ПРОЗВІТУЄМО ВЧАСНО...

Що посієш — те й збереш, — каже народна мудрість. А хлопці з нашої бригади дрохи перефразували ці слова: як посієш, так і збереш. Бо і дійсно. Період весняно-польових робіт — чи не найвідповідальніший для хлібороба. В ці дні вирішується доля майбутнього врожаю. І багато в чому вона залежить від якості та своєчасності посіву зернових.

Члени бригади отримали добрі знання в агротехнічній школі. Готувалися старанно і, як тільки погода дозволила сіяти ранні зернові, всі приступили до роботи. Трудилися злагоджено. 400-гектарну площу засіяли ячменем, вівсом, горохом, багаторічними травами, як і зобов'язувалися, за три доби. Радісний настрій у всіх, хороше на душі. І не тільки від того, що в найоптимальніші строки справилися з роботою, а й тому, що в цей напружений, гарячий час нашу роботу помітили, про успіхи бригади тепло відізвався двічі Герой Соціалістичної Праці Олександр Васильович Гіталов.

Радісні і збуджені ходили хлопці, ще завзятіше бралися до роботи. За одну добу в два сліди закрили вологу на всіх площах. Після боронування і шлейфування зробили культивацію з одночасним внесенням у грунт аміачної води. Під час посіву вносили на кожен гектар по 60 кілограмів аміачної селітри, а потім провели коткування з боронуванням легкими райборінками. Випещували кожну ділянку. Дорідним має бути врожай, бо ще ж й дощ в пору. І озима пшениця гарна стоїть — підживили її вчасно, проборонували важкими боронами. Сьогодні закінчуємо сівбу цукрових буряків. А як скінчимо усі роботи, поїдемо до друзів по змаганню — у комсомольсько-молодіжні колективи колгоспу імені Ульянова Ульяновського району, де бригадиром Анатолій Харкавий, та в тракторну бригаду ордена Леніна колгоспу імені Леніна Таращанського району Київської області, де бригадиром Василь Слюсаренко. Перевіримо, як там працюють молоді хлібороби, візьмемо, що є повчального, а якщо треба — допоможемо.

Олександре Васильовичу, відповідаємо, що це змагання — перевірка совісті, хліборобської честі і майстерності кожного механізатора. Приємно, коли твоя праця помічена і відзначена. Але зараз мова не про нашу бригаду, а про багатотисячний колектив механізаторів Кіровоградщини. Соціалістичне змагання, його гласність мають набрати широкого розмаху, стати вірним помічником у виконанні планів третього, вирішального року п'ятирічки. Якщо кожен працюватиме завзято, творчо, допомагатиме товаришу, то й нива буде буйною і врожай дорідним.

Члени нашої бригади не пошкодують ні сил, ні вміння, ані трудового завзяття, щоб достроково рапортувати про виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

В. ЛУЗАНІВСЬКИЙ — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади, **А. ЖИЖЧЕНКО** — групкомсорг, **В. ДОВГЕНКО, М. ГАЛЕТА, М. РУСЕНКО, А. ОЛІЙНИК** — механізатори-комсомольці.

Колгосп «Жовтень»
Новомиргородського району.

ДЕНЬ нашої Батьківщини щедрий на багаті звершення. Радянський народ успішно виконує плани дев'ятої п'ятирічки, робочий пульс третього, вирішального з кожною годиною набирає все більшого прискорення.

Радіо, преса, телебачення постійно знайомить нас з іменами переможців соціалістичного змагання, передовиками виробництва, на рахунку яких високі трудові здобутки.

Наша радянська дійсність — невичерпне джерело натхнення для фотомитців. Неспокійні люди небайдужими фотооб'єктивами пишуть літопис Країни Рад. Залишають для історії зосереджене обличчя вченого, старт космічної ракети, напруження сталевара біля доменної печі, пуск нового заводу, радість трудової перемоги робітника і колгоспника...

Зараз в Москві демонструється виставка документальної та художньої фотографії «Країна моя». Це одна з найбільших подібних виставок. Фотомитці з усіх кінців Радянського Союзу представили 2200 майстерно виконаних робіт. Серед учасників виставки є й наші земляки. Непогані відгуки залишають у глядачів твори А. Дібровного, В. Ковпака, Л. Миргородського, Р. Рубіна, О. Петрова.

А нещодавно фотомитці країни зібралися на свій перший Всесоюзний семінар. На ньому йшлося про здобутки вітчизняної фотодокументалістики, про завдання на майбутнє.

На фото: загальний вигляд зали фотовиставки (внизу зліва); під час семінару часто виникали подібні обговорення (внизу справа); фото В. КОВПАКА, яке демонструється на виставці в Москві (вгорі).

КРАЇНА В ФОТООБ'ЄКТИВІ

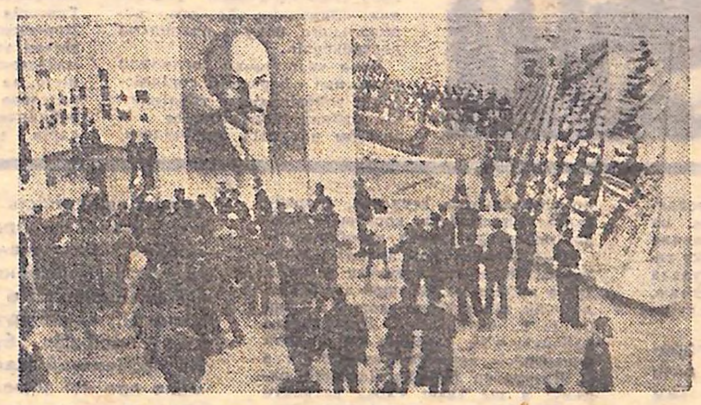

КЛАСИКОВІ РОСІЙСЬКОЇ ДРАМАТУРГІЇ

Є художники, творчість яких становить славу і гордість світової культури. Саме таким був Олександр Миколайович Островський, чиї твори увійшли в золотий фонд російської драматургії. «Театр Островського» і сьогодні актуальний, популярний, справді демократичний. Тому 150-річчя з дня народження видатного російського драматурга відзначається як свято багатонаціональної радянської культури, свято всього прогресивного мистецтва світу.

Виявом народної любові, поваги і вдячності до таланту і життєвого подвигу О. М. Островського стало 11 квітня урочисте засідання, присвячене ювілею великого сина Росії.

На урочистому засіданні у Великому театрі Союзу РСР були присутні товариші В. В. Гришин, К. Т. Мазуров, П. Н. Демічев, М. С. Соломенцев.

Його відкрив голова Всесоюзного комітету по проведенню 150-річчя з дня народження О. М. Островського, Герой Соціалістичної Праці письменник С. В. Михалков.

Творчість класика російської літератури, — сказав він у вступному слові, — дорога нам не тільки тим, що відіграла велику прогресивну роль в розвитку російського суспільства XIX століття, але й тим, що вона вірно служить людям сьогодні, тим, що вона служить нашій радянській культурі. Ось чому ми називаємо Островського своїм сучасником.

Талант Островського, відданий людям, сказав наприкінці С. В. Михалков, учить бути справжньою людиною.

«Слово про Островського виголосив голова правління ВТТ, директор академічного Малого театру, Народний артист СРСР М. І. Царьов.

Урочистий вечір, присвячений великому драматургові, завершився великим святковим концертом. З сцени звучало невмирущe слово Островського. Майстри мистецтва, артисти московських театрів, посланці братніх республік виконали фрагменти з драм, комедій і музичних творів, написаних на сюжети великого майстра сцени.

(ТАРС).

ОРІЄНТИР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ДІЇ

ЗА ПРАВО БУТИ КОМСОМОЛЬЦЕМ

У КІНЦІ минулого року Нелю Федорову обрали секретарем комсомольської організації колгоспу «40-річчя Жовтня». За цей час вона вже встигла підшити чотири протоколи комсомольських зборів, провела семінар-навчання членів комітету і секретарів відділкових комсомольських організацій, що на правах первинних. Словом, все менше днів залишається у Нелі, щоб числитись в «новачках». І все ж враження, що зустрінусь з початкуючим комсомольським працівником, не залишало. Адже Неля Федорова секретарем обрана вперше.

В парткомі колгоспу стояла та особлива, навіть трохи уроча тиша, яка буває в гарячі дні в селі: почалися весняні польові роботи. Тут, у парткомі, і зустрілись з комсомольським ватажком. Ніби вибачаючись, що не в полі, Неля кивнула на аркуші перед собою:

— Днями комсомольські збори, готуюсь до виступу, —і почала розповідати, як молоді хлібороби йшли назустріч весні, про комсомольські справи. Говорила жваво і схвильовано, часом зізнавалась, що бракує досвіду, а тон розповіді видавав — подобається Нелі робота зі своїми ровесниками.

— Може що й підзабула, — нараз перервала себе, — ось прогляньте наші протоколи для певності, — запропонувала.

На обговорення двох останніх комсомольських зборів винесли питання внутріспілкової роботи 27 січня на порядку денному стояло: «Про стан та заходи по дальшому поліпшенню внутріспілкової роботи в світлі рішень VIII пленуму ЦК ЛКСМУ». Першим після доповіді взяв слово секретар партійної організації О. З. Кушніренко і повів мову про високу свідомість комсомольців:

— Якщо комсомолець прийняв рішення, дав слово — повинен і виконати його. Колгосп одержав п'ять нових тракторів. Ось і маєте можливість довести статутний обов'язок — оволодівати технікою.

У відповідь тракторист Дмитро Яковлєв виніс свою пропозицію.

— Треба розподілити роботу так, щоб на нових машинах поруч з молодими працювали досвідчені механізатори. Питання так стоїть — довіряти нам техніку і контролювати, як використовуємо її.

Самокритично висловився Дмитро. Критика звучала і в більшості виступів взагалі. Люда Алаєва доповіла, що з'явились пропуски на заняттях гуртка комсомольської політосвіти в бригаді № 1, начальник штабу «КП» Олена Нестерова обурювалась, що комсомольці часом байдуже проходять повз недоліки на робочих місцях. І вже на наступних зборах питання порядку денного поставили досить конкретно: «Як комсомольці виконують статутні вимоги». Юнаки і дівчата звітували перед своїми товаришами на право носити звання комсомолець:

Галина Михайлова: «Я вже п'ять років працюю на фермі. В минулому році від групи нетелів надоїла понад дві тисячі кілограмів молока на кожну корову і випередила в соціалістичному змаганні свою суперницю Клаву Драгоєву. В цьому році вирішила перекрити минулорічні досягнення». Коментуючи цей виступ, можна сказати, добросовісно виконує обов'язок комсомольця Галина — показувати приклад в труді, підвищувати продуктивність праці.

Марія Дмитренко — завідуюча дитячими яслами: «Нещодавно закінчила в Добровеличківці курси підвищення кваліфікації. Багато нового і цікавого я там взяла. Постаралась все запозичене застосувати у вихованні дітей». Так розуміє свій обов'язок — безперервно удосконалювати свою кваліфікацію, активно підтримувати все нове і прогресивне — вихователь підростаючого покоління.

Олена Нестерова — начальник штабу «КП»: «Комсомольський прожектор» випускаємо регулярно. На фермі № 2 організували «Бойовий листок». В комсомольській організації Олену ставлять за приклад того, як треба точно виконувати комсомольські доручення.

...Двоє зборів підряд з питань внутріспілкової роботи — чи не забагато? Сумнів цей швидко розвіюється, коли ближче познайомишся з планами господарства на цей рік. А вони чималі і значно вищі, ніж в 1972 році. На площі в 2305 гектарів зобов'язалися виростити і зібрати по 32 центнери зернових, в тому числі озимої пшениці — по 33,4 на площі 1350 гектарів, цукрових буряків — по 270 на площі 320 гектарів; на 100 гектарів сільськогосподарських угідь мають одержати по 299 центнерів молока, виробити на 100 гектарів зернових по 130 тисяч штук яєць. На всіх ділянках виробництва трудяться комсомольці колгоспу — плани господарства стосуються їх безпосередньо. Тому комітет комсомолу з початку року спрямував свою роботу на поліпшення внутріспілкових справ, з тим, щоб підняти активність кожного молодого хлібороба в боротьбі за успіхи на ланах і фермах в третьому, вирішальному.

Про все це і розповідала новий секретар комсомольської організації Неля Федорова.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Вільшанський район.

Електричними приладами і механізмами Іван Толкун цікавився ще в школі. Тому й не дивно, що після її закінчення пішов працювати в Кіровоградський побутовий комбінат. Згодом став учнем Олександрійського профтехучилища. Закінчив його Іван на відмінно. Зараз працює механіком по ремонту електропобутової техніки.

На фото: Іван ТОЛКУН за роботою.
Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

НА ПУЛЬСІ ДОБИ

● ВІДБУВСЯ ДЕНЬ ПОЕЗІЇ НА КІРОВОГРАДЩИНІ

Вчора відбувся традиційний обласний День поезії на Кіровоградщині. Цього року він був особливим. 13 квітня нашому землякові визначному пролетарському поету Дем'яну Бєдному, на честь якого запроваджене поетичне свято, виповнилося 90 літ. Тому, зустрічаючись з читацькою аудиторією, кіровоградські літератори звіряли свій поетичний голос з тією бойовою громадянськістю, якою відзначалась вся творчість Дем'яна Бєдного.

Свій творчий звіт у цей день вони склали перед радіослухачами та телеглядачами. В обласному центрі на ремонтному заводі «Укрсільгосптехніки» перед робітниками виступили голова обласного літоб'єднання Віктор Погрібний, поети Володимир Базилевський, Володимир Бондаренко, Олег Попов, Балат Ембергенов, Олександр Швець та інші члени літстудії «Сівач».

Цікава, схвильована розмова про призначення поетичного слова в гарячу добу трудових звершень радянського народу відбулася в Кіровоградському профтехучилищі № 1, обласній бібліотеці імені Н. К. Крупської.

Зустрічі місцевих літераторів з читацькою аудиторією відбулися в багатьох містах і селах області

В. ОЛЕКСЕНКО.

„ПРИЇЗДІТЬ ДО НАС ЩЕ...“

● ОГЛЯД - КОНКУРС СІЛЬСЬКИХ ХУДОЖНІХ АГІТКУЛЬТБРИГАД

«Культармійці — трудівникам села» — такий девіз обласного огляду-конкурсу сільських художніх агіткультбригад та автоклубів районних Будинків культури, який розпочався в Устинівці виступом агіткультбригади із Устинівського, Бобринецького та Компаніївського районів. Від усіх попередніх цей огляд-конкурс відрізняється тим, що проводиться не на сцені, як раніше, а на виробничих дільницях колгоспів і радгоспів — на польових станах тракторних бригад, молочнотоварних фермах.

До молочнотоварної ферми колгоспу імені Ватутіна автоклуб Бобринецького районного Будинку культури прибув під час обіднього доїння. Зупинився автобус біля ставу, поблизу будиночка тваринника. І коли доярки, закінчивши роботу, виходили із приміщень, відразу побачили заклики: «Ширше розмах Всесоюзного соціалістичного змагання», «Завдання третього, вирішального року виконаємо достроково!».

Поки тваринники оглядали художньо оформлені соціалістичні зобов'язання трудівників району, знайомилися із змістом плакатів, де йшлося про передовий досвід, оглядали портрети переможців у соціалістичному змаганні, все було підготовлено до виступу. І в повітрі пролунали слова: «Вас вітає лауреат республіканського фестивалю — агіткультбригада «Степівчанка». Розпочалася серйозна, цікава і в той же час весела розмова.

Із задоволенням слухали тваринники слова подяки доярці - чотиритисячниці із колгоспу «Комінтерн» О. Новак, кращому молодому комбайнеру Кіровоградщини Г. Назаренку, взнали про те, що механізована ланка з колгоспу імені XX з'їзду КПРС, яку очолив Б. Трегуб, нині на 122-гектарній площі боротиметься за 100-центнерні врожаї зерна кукурудзи. Віршований текст сценарію доповнили також пісні.

Приємно почути про успіхи свого колективу від приїжджих аматорів. То ж, коли культармійці прославляли звитяжну працю кращих доярок колгоспу імені Ватутіна Ганни Краснолицької, Олени Величко, Надії Печерської, Ніни Яромошенко, механізаторів Григорія Тесленка, Леоніда Дорошенка, їм аплодували не тільки за високу виконавську майстерність, а за оперативність, за те, що сказали добре слово про передовиків виробництва й вказали на ледарів і нероб.

По закінченні програми секретар партійної організації колгоспу І. Г. Костогризов вручив Надії Печерській, яка за три місяці і першу декаду квітня показала найкращі результати в роботі, цінний подарунок, а культармійці подарували їй пісню.

— Спасибі за пісні! За чудовий настрій!

— Приїздіть до нас ще!

Ці вигуки чулися, коли культармійців проводжали до райцентру. Нова форма проведення конкурсу сподобалася і, думається, приживеться.

Цього ж дня на польових станах тракторних бригад та МТФ колгоспів імені Леніна, імені Карла Маркса, імені Петровського виступили агіткультбригада Новоградівського і Витязівського сільських Будинків культури (Бобринецький район), Устинівського районного Будинку культури, Компаніївського РБК, та Зеленівського сільського будинку культури (Компаніївський район).

Кущові огляди вже відбулися також у Новгородківському та Світловодському районах, проходитимуть на виробничих дільницях Гайворонського, Олександрійського, Добровеличківського та Новомиргородського районів. 29 квітня у Кіровограді відбудеться заключний концерт переможців огляду - конкурсу.

Ю. СТОРЧАК.
Устинівський район.

На фото: виступає агітбригада «Степівчанка».
Фото автора.

Я Б У РОБІТНИКИ ПІШОВ...

КОЛИ ЛЮДИНІ виповнюється п'ятнадцять чи сімнадцять, перед нею неминуче постає питання — «ким бути?». Звичайно, набагато менше сушать голову нині над цим ті старшокласники, для яких вибір професії — справа не останніх днів навчального року. Легше утвердитися у своєму виборі учням шкіл, де протягом років успішно виконувалося головне завдання професійної орієнтації молоді — формування у неї готовності до свідомого вибору професії, де справа профорієнтації була добре продуманим заходом педколективу, підприємства - шефа, громадських організацій і, безумовно, комсомольських організацій.

Однак огляд листів, що одержав «Довідковий відділ» газети з початку року від старшокласників з хвилюючим проханням порадити «ким бути?», дає підстави зробити висновок, що в багатьох школах області в профорієнтаційній роботі допущено значні хиби, котрі, природно, обернулись непідготовленістю учнів цих шкіл до вибору професії.

Як вчинити учневі, коли в кінці учбового року йому дають завдання, що нанівець руйнує його власні, увічнено — правильні думки. Для прикладу лист з с. Лозувате Ульяновського району: «Дорога редакціє! Прошу вас дати відповідь на запитання «Що робити, коли жодна професія не подобається?». Таку тему мені дали, щоб я підготувала її і прочитала у класі. Я ж думаю, що немає людини, якій не подобалася б жодна професія».

«Ким бути?» прохають порадити випускники. Важко дати конкретну рекомендацію. Тим більше, що чимало прохань типу «хочу бути артисткою (артистом)», «моя мрія — стюардеса», «з дитинства мрію стати диктором», дуже хочу стати фігуристкою» — простонапросто гонитва за давнішньо красивими, ефектними і романтичними професіями. Те ж саме з стюардесою.

Поверхово уявлення про ряд професій та шляхи їх здобуття призводить до небажаних помилок в обранні фаху, а це в свою чергу — до «середнього» студента, «середнього» спеціаліста, коротше неповноцінного трудівника виробництва.

Несерйозними нам здаються листи: «...Чи можна вступати в інститут з восьми класів, щоб дев'ятий і десятий закінчувати заочно?» (Люба С. с. Антонівка, Долинського району); «Чи потрібно на артиста вчитися? — запитує Михайло Г. з с. Лозуватки Маловисківського району; а ще таке: «Хочу вступати до Чернігівського юридичного технікуму, але не знаю, що являє собою ця професія. Напишіть, а то мені говорять різне» — вимагає Валя Ш., с. Новостародуб, Петрівського району.

Радують листи, автори яких обрали робочі професії — токар, перукар, швея, шофер, будівельник. В першу чергу потрібні народному господарству країни ті, хто створює матеріальні цінності. Проте на шляху цієї групи випускників знову, «але», до того ж і не одне. По-перше: відсутність елементарних відомостей про робітничі професії. Лист учениці восьмого класу Підлісненської СШ Олександрівського району Наталки Ц.: «Мені дуже подобається професія будівельника. На превеликий жаль, я дуже мало про неї знаю». Спеціальністю шофера хоче опанувати Наталка О. з села Кам'янки Добровеличківського району, кранівниці — Наталка Б. з м. Новоукраїнки, водія тролейбуса — Надія Д. з с. Іванківців Знам'янського району та інші. І в листах до редакції єдине прохання повідомити адресу, де можна опанувати обраним фахом.

Поруч — перешкоди іншого порядку: мама, котра неодмінно хоче бачити сина чи дочку студентом Інституту з гучною назвою, директори шкіл, котрі, не звертаючи уваги на бажання восьмикласників — вступати до технікумів, училищ, — не віддають документи, цим самим збивають їх з правильно обраної життєвої стежки. З проханням допомогти розібратися в такій ситуації звернулися учні 8-го класу Новомиргородської 8-річної школи. Рая Т. з с. Іванівки Новоукраїнського району, Наталка З. восьмикласниця Нерубайської 8-річної школи Олександрівського району, Галина К. з с. Кам'янки Новомиргородського та чимало інших.

...Випускник обирає собі дорогу в життя. Кожний вільний у своєму виборі. Однак внаслідок окремих помилок, що мають ще місце в профорієнтаційній роботі деяких шкіл, скільки буде сліз, нарікань і розчарувань після вступних екзаменів. А їх могло б бути значно менше, коли б школи, комітети комсомолу та інші зацікавлені організації допомогли випускникам відкрити в собі талант, талант стати токарем, будівельником, шофером, перукарем, трактористом, швеєю.

А. БАБАК.

У ПРОСТОТІ — ЧЕСНІСТЬ І СМІЛИВІСТЬ

Д. ЦВЕТУРАЄВ

ЗРОЗУМІЛО, що виховання у військово-фельдшерській школі поклало значний відбиток на погляди молодого Придворова. Революційні ідеї він сприйняв не відразу. В автобіографії, написаній в 1931 році, поет згадував, що «після приголомшливої для мене революції 1905—1906 років і ще більше приголомшливої реакції наступних років я втратив все, на чому тримався мій обивательсько-благонамірний настрій».

Та згодом знайшов неоціненне — щастя боротьби за світлу долю людини, своєї Вітчизни. І в цій боротьбі зайняв чільне місце, оскільки знав життя народу і його прагнення. Для революції він значив багато. Тому переконливе свідчення — висока оцінка творчості В. І. Леніним. В. Бонч-Бруєвич згадує, що «як тільки з'явились перші вірші, а потім байки Д. Бедного у нашій «Звезде», яка видавалась за розпорядженням Центрального Комітету нашої партії, то незабаром від Володимира Ілліча прийшов до нас в редакцію лист, в якому він запитував, хто такий Дем'ян Бедний, звертав нашу увагу на цього молодого, даровитого поета і радив, як можна ближче залучити його в наше коло, до нас в газету. Він характеризував його твори, як дуже дотепні, чудово написані, влучні, такі, що б'ють в ціль. І з того часу він незмінно ставився найуважніше до творчості Дем'яна Бедного».

В свою чергу поет писав, що «в усьому, в усьому, навіть у роботі моїй, відбилося ленінське керівництво». А у віршованому фейлетоні «В защиту басни» читаємо такі рядки:

Чтоб я не бил по дичи мелкой,
А бил по зубрам бы, бродившим
по лесам,
И по свирепым царским псам,
Моею басенной пристрелкой
Руководил нередко Ленин сам.

До лав більшовицької партії Дем'ян Бедний вступив у 1912 році. Через рік вийшла збірка його творів «Басни». Володимир Ілліч, прочитавши їх, писав Максиму Горькому: «Видали ли «Басни» Демьяна Бедного? Вышлю, если не видали. А если видали, черкните, как находите».

Листуватись Дем'ян Бедний почав з Володимиром Іллічем у 1913 році, а перша їх зустріч відбулася незабаром після повернення Леніна з еміграції. Після цього з'являються його знамениті «Коммунистическая марсельеза», «Проводи», «Про землю, про волю, про рабочую долю». З'являються вірші і в Єлисаветградських газетах «Коммунист» та «Известия».

У 1921 році — він делегат XI з'їзду РКП(б), знову зустрічається з Володимиром Іллічем Леніним.

Про величезний вплив Леніна на поетичну творчість сказав красномовно сам Дем'ян Бедний. Хочеться підкреслити, що у творчості поета Леніна, партія і народ — це одне ціле. Оспівуючи прекрасні ідеали, закликаючи «жити ленінськими заповітами», поет нещадно викривав пережитки, вів нещадну боротьбу із чужою нам ідеологією. Все робив для перемоги комуністичних ідеалів, переконаний був у цій перемозі.

В буремний 1941 рік він писав:

«Пусть приняла борьба опасный оборот,
Пусть немцы тешатся фашистскою
химерой,
Мы отразим врагов. Я верю в свой народ
Несокрушимою тысячелетней верой».

200 творів вийшло з-під пера Дем'яна Бедного за період Великої Вітчизняної війни. Це були твори-бійці, що кували перемогу.

...В нарисі «Поет пролетаріату», видрукованому в журналі «Красная нива» (№ 15 за 30 травня 1931 року) до 20-річчя співробітництва Дем'яна Бедного в більшовицькій пресі, А. Єфремін писав, що творчий шлях поета «складний і в той же час простий, простий тою простотою, яка робить поезію Дем'яна Бедного пролетарською, масовою».

Ці рядки можна повторити й сьогодні. Лиш варто додати, що за ці десятиліття значно розширилася читацька аудиторія поета, що й дев'яносторічним він такий же молодий, як і в роки революції, що, як і раніше, він крокує в одній шерензі із будівниками світу нового.

На фото: Ф. ДЗЕРЖИНСЬКИЙ (в центрі) і Д. БЕДНИЙ (крайній праворуч) на параді на Красній площі в 1920 році.

(Закінчення. Початок в газеті за 12 квітня).

Спорт

Дню космонавтики присвячені

80 найсильніших велосипедистів області взяли участь у шосейних гонках, присвячених Дню космонавтики. Першою стартувала командна гонка дівчат на 20 кілометрів. Її виграли авангардівки з Олександрії кандидати в майстри спорту Галина Тюрина, Наталка Шумська та Валентина Огородня. Лише секунду програли лідерам велосипедистки товариства «Колос», третіми були спартаківки.

І в командній гонці на 50 кілометрів серед юнаків неперевершеними виявилися олександрійці — вихованці ДЮСШ № 1 першорозрядники Олександр Криволап, Микола Лейко, Микола Сосновський і Олександр Булейко. І тут другими фінішували представники «Колосу», а третіми — «Буревісника».

Боротьба за приз у груповій гонці на 25 кілометрів точилася в основному між Людмилою Гринчук («Колос»), Галиною Тюриною («Авангард», Олександрія) і Тетяною Дзідзей («Буревісник»). В такому порядку вони й зайняли три призові місця.

53 велосипедиста взяли старт у груповій гонці на 80 кілометрів. Один за другим першими фінішували олександрійські авангардівці Микола Рабанюк і Володимир Ганжа, за ними — Олександр Булейко.

У командному заліку перемогли спортсмени олександрійської міської ради «Авангард». На другому місці — гонщики «Колоса», на третьому — ДЮСШ № 2 м. Кіровограда.

М. ДМИТРІЄВ.

Браво, гімнастки!

Нового успіху добилися гімнастки Кіровоградської дитячо-юнацької спортивної школи № 1 — вихованки тренерів Валентини і Юзефа Толчинських. Перемігши у зональних змаганнях школярів, вони знову продемонстрували високий клас у фіналі, що проходив у Івано-Франківську.

Тон задали наші майстри спорту Людмила Шумихіна і Тетяна Калінічева. Суперництво за звання чемпіона виводило вперед то одну, то другу. Остання вправа принесла перемогу Людмилі. У Тетяни — срібна медаль. Сестра Тетяни майстер спорту Наталя Калінічева зайняла четверте місце.

Кіровоградські гімнастки в третій раз підряд завоювали звання чемпіона республіки серед команд Міністерства освіти УРСР. Вони нагороджені кришталевим кубком, а їх наставники — значками «Тренеру — переможцю змагань школярів УРСР».

Вперше на подібних змаганнях розіграно фінали в окремих вправах. Тетяна Калінічева, сестри Людмила і Надія Шумихіни завоювали сім золотих, срібних і бронзових медалей. Надія Шумихіна вперше виконала норматив майстра спорту.

В. СТЕПАНЕНКО.

ТИЖДЕНЬ — ЖОВТЕНЯТАМ

ЩОРІЧНО, в квітні жовтенят чекає веселий тиждень, що його організовують спеціально для них старші друзі — піонери, вожаті, комсомольські працівники, вчителі. На час проведення плануються різноманітні заходи. Тут — зустрічі з улюбленими героями казок та літературних творів, екскурсії, різноманітні змагання, трудові десанти. Присвячується тиждень дню народження В. І. Леніна. Щоб він пройшов змістовно та цікаво, обласна дитяча бібліотека імені Гайдара пропонує до послуг організаторів відповідну літературу.

Цінним посібником є книга «Наше имя — октябрята». Вона розповість малятам про В. І. Леніна, про нашу Батьківщину, про подвиги піонерів-героїв, познайомить з історією дитячих організацій різних країн світу. Є в ній розділ «Майбутнім піонерам», розрахований на жовтенят, що готуються до вступу в піонери. А ще вона порадить, які нові пісні, ігри, танці можна розучити з жовтенятами.

Про життя в республіках нашої країни розповідає збірка «Рідний дім», а книга Л. Григор'євої «Діти різних народів» пропонує матеріали про життя, навчання дітей у братніх соціалістичних країнах.

Книги «Весела зірочка», «Ты в звездочке запевала», «Приглашаем в Октябрятск» стануть у пригоді вожатим жовтенятських зірочок. А такі книги як «Людина з червоним галстуком» А. Алексина та А. Воронкова, «Ти — піонер» Г. Мамлин та А. Соколовського познайомлять жовтенят з історією піонерської організації, допоможуть підготуватись до вступу в піонери.

До дня загадок можна використати такі книги, як «Піч регоче — короваю хоче», «Черный конь скачет в огонь» та інші.

Тож завітайте до бібліотеки, де на вас чекають щирі друзі та помічники — книги.

П. НАТОЧІЙ,
зав. відділом бібліографії.

НА ЗУСТРІЧ З МУЗИКОЮ

Вихованню у дітей любові до прекрасного, присвячена діяльність Світловодського дитячого сектору Палацу культури імені Володимира Ілліча Леніна. Тут з особливим старанням поруч з іншими видами мистецтва знайомлять юнь з чарівницею-музикою.

На одному з занять юних любителів музики ознайомили з творами композитора Локтева, піснями Фельцмана «Музичні іграшки», музикою Адлера «Велетень і миша», п'єсами І. Чайковського із «Дитячого альбому». До проведення бесід залучаються вихованці сектору — старшокласники, активісти. Розповіла про значення музики в житті Миколи Островського учасникам танцювального колективу Люда Штефан, а про біографію «Інтернаціоналу» з прослуховуванням партійного гімну, — восьмикласниця Юлія Мигачова. На заняттях гуртка художнього слова В. П. Зубова регулярно знайомила вихованців з циклом мелодій «Чиї пісні ти співаєш?»

З ініціативи завідуючої дитячим сектором Палацу культури імені В. І. Леніна О. К. Рявілової створено «Клуб любителів музики». Силами його членів випущено красиво оформлену «Музичну вікторину».

Активісти клубу налагодили міцний зв'язок з педагогічним колективом Світловодської дитячої музичної школи, місцевим композитором М. Є. Донцем. Зустрічі юних з музичними фахівцями відбувалися на сторінках випусків усного журналу «Хочу все знати».

Запам'ятався учням святковий ранок «Музика навколо нас», присвячений Всесоюзному тижню музики. Зустріч прикрасила змістовна лекція-концерт «Музика для всіх», яку дуже цікаво провела викладач музичної школи В. М. Вербицька. Лекцію супроводили твори композиторів Чайковського, Шостаковича, Шопена. Сальнімського у виконанні учнів школи. Дітям сподобався і виступ місцевого композитора А. І. Загребельного. Звучали героїчні, ліричні і жартівливі мелодії, написані композитором. Щирими оплесками нагородили присутні А. І. Загребельного, коли він разом з сином Анатолієм виконав музичну картинку «Експрес».

І. КАРАНТ,
наш позаштатний кореспондент.
м. Світловодськ.

● Наші розповіді про митців

КОЛІР МУЖНОСТІ І НІЖНОСТІ

ОДЧИНИЛОСЯ вікно, і у високості сплив дужий чоловічий голос:

Россия, Россия.
Нет слова красивей,
Нет слова дороже для нас...

А потім помірно і проникливо звучала мелодія пісні Бабаджаняна «Хлопці, яких нема»:

Голос, к живым взывающий,
В наши сердца проник,
Мы поклялись, товарищи,
Прожить за себя и за них...

Ні, ні, — це не голос співака під час концерту. Викладач Кіровоградського педінституту Володимир Воловенко прийшов сьогодні на репетицію хорової капели за годину раніше. Бо його як соліста запросили взяти участь у телевізійній передачі «Музичний салон». Потім будуть концерти на сценах палаців культури. в філармонії. Отож, треба готуватись. Сівши за фортепіано, почав з вокалізмів і арпеджіо, згадував найважчі фрагменти з оперних арій.

Шість років тому Володимир Воловенко, закінчивши Одеську консерваторію, став професійним співаком, музикантом. Він співав у державному народному хорі Комі АРСР, створив хоровий студентський колектив в Уманському педагогічному інституті, не раз був лауреатом конкурсу комсомольської пісні, мав нагороди під час телевізійних фестивалів. Принадний соковитий баритон захоплював аудиторію не лише силою звучання голосу і милозвучним тембром. Глибокий внутрішній підтекст, емоційна напруга, часом сила драматизму і ніжності були співзвучні з сповнним диханням слів поета. В його піснях — сповідь мужнього і ніжного серця, яке переповнене добрістю до людей. Прислухайтесь до них, і у вас почне світліти на душі, і світ, який вас оточує, постане в новому окресленні і в нових барвах. То пісні про Вітчизну, радянського солдата - визволителя, про рідну землю і любов...

А ВЛІТКУ минулого року він отримав листа від свого друга з Кіровограда. Старший викладач педінституту, керівник студентської хорової капели Борис Притула повідомляв, що їде вчитись в аспірантуру. Отже, потрібен новий керівник відомого в області мистецького колективу. І Володимир Воловенко приїздить до нашого міста. Працювати з хоровою капелою довелось значно важче, аніж він сподівався. Бо більшість співаків, закінчивши інститут, залишили капелу. Отже, треба починати все заново. І Володимир Воловенко зумів згуртувати щонайкраще ядро мистецького колективу. Завчасно перед початком республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва, присвяченого 50-річчю утворення СРСР, була готова концертна програма. І була заслужена нагорода — золота медаль фестивалю.

Нині в програмі хорової капели близько 50 нових пісень. Це й «Ленін по світу йде» Кос-Анатольського, «Під небом України» С. Козака, це і давній гімн латинських студентів «Таудеамус», значна частина концертних номерів — твори композиторів - класиків, народні пісні.

Володимир Воловенко переконаний, що більшість його вихованців після закінчення педінституту в школах зуміють створити теж непогані мистецькі колективи. Слова похвали він адресує студентам Надії Цимбал та Людмилі Христич, Семену Торбенку та Михайлу Поляновському, Віктору Орєхову і Людмилі Буяновій. Разом з концертмейстром Ольгою Титовою він допомагає учасникам хорової капели якнайкраще вивчити музичну грамоту, знайомить з елементами диригування, одкрити найпотайніші нюанси хорової пісні. Його перші помічники — студенти факультету музичного виховання, в яких він теж перший наставник...

ДРИЧІ на тиждень збираються студенти-співаки в актовому залі інституту. І допізна з одчинених вікон у високості зринає пісня. Володимир Воловенко і його молодші друзі готуються до нових зустрічей з шанувальниками хорового співу.

М. ВІНЦЕВИЙ.

На знімку: диригує В. ВОЛОВЕНКО (під час репетиції).

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

Міцна дружба зв'язує комсомольців Кіровоградщини і моряків Червонопрапорного Чорноморського флоту. Нещодавно наш кореспондент побував на крейсері «Дзержинський». На цій сторінці розповідається про мирні будні військових моряків.

МОРЕ КЛИЧЕ ВІДВАЖНИХ

ЛИСТ МОРЯКІВ КРЕЙСЕРА «ДЗЕРЖИНСЬКИЙ» ДО ПРИЗОВНИКІВ НАШОЇ ОБЛАСТІ

Безмежна голуба далечінь. Хто з вас, вісімнадцятирічні, не мріяв про неї. Хто не уявляв себе у формі військового моряка на палубі бойового корабля.

Був час, коли й ми вперше з хвилюванням, піднялись на борт «Дзержинського». Тепер ми володіємо всіма секретами військової майстерності. Минуть ще роки. І біля верстата, за кермом комбайна чи за креслярською дошкою згадуватимемо суворі будні служби на крейсері. Бо то — незабутнє.

Наш крейсер — могутня військова машина. Обладнаний найсучаснішою зброєю. Серед кораблів Червонопрапорного Чорноморського флоту він недарма в числі перших.

Екіпаж корабля складається з добре підготовлених офіцерів і матросів. Досить сказати, що зараз у нас 62 проценти від усього особового складу — відмінники бойової і політичної підготовки і 95 процентів — класні спеціалісти. Новачок, який приходить на крейсер, швидко увіходить у темп його життя, наполегливою працею набуває навичок і досвіду.

Пройдені крейсером милі — то велика і напружена праця всього екіпажу, тренування і навчання, вогневі вправи і аврали, — десятки великих і малих справ, що складають бойову готовність корабля. І ратну працю нас, «дзержинців», вінчала висока нагорода. За досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя утворення СРСР Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР нагородила крейсер Ювілейним Почесним знаком.

З вами, кіровоградцями, у нас хороші ділові стосунки. Ми були у вас, милувалися широкими нивами, садами, новобудовами. Приймали і в себе представників вашої області.

Сподіваємось, що невдовзі серед поповнення, яке прийде на крейсер, будуть і сьогоднішні читачі «Молодого комунара».

І пам'ятайте, що служити на «Дзержинському» — велика честь. На неї мають право найбільш витривалі, фізично і морально підготовлені, освічені юнаки. Впевнені, що серед вас таких багато.

Лист підписали — комсомольці, моряки крейсера «Дзержинський» К. РИМОРЕНКО, В. ТКАЧОВ, Ю. ГОНЧАРОВ, В. НАКОНЕЧНИЙ, В. ЛИХОДЄЄВ.

Клуб юних червоних моряків

Випуск 2(3)

ЗВИЧАЙНИЙ ДЕНЬ

Звідси, через ілюмінатор, чайки скидаються на голубів з міської площі. Невеликими групами вони гойдаються на сизо-голубих хвилях неподалік від корабля. Над морем — теплий весняний день, тихий і лагідний, що, як твердять моряки, буває далеко не завжди. А тут, у кубрику — гаряча суперечка.

Власне, суперечкою назвати це можна лише умовно. Бо кожен виступ спрямований на вирішення одного питання, і різниця між ними — у підході до нього, у запропонованих засобах, у деяких нюансах. Йдуть комсомольські збори котельної групи електромеханічної бойової частини.

Відправною точкою комсомольської розмови стала доповідь Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік». В ній юнаки у формі воєнних матросів віднаходять і шляхи для вирішення невідкладних завдань.

Білявий, середнього зросту хлопчина. Народився він під Воронежем, тут, на флоті його обрали членом бюро первинної комсомольської організації. Тепер Сергій Селезньов відповідає не тільки за себе, а й за своїх товаришів.

— Всі брали свого часу зобов'язання. Подивимось, як ми їх виконуємо.

Сергій аналізує хід виконання соціалістичних зобов'язань, зупиняється на їх виховному значенні. Наводить слова Генерального секретаря ЦК КПРС. Процитуємо і ми їх, бо в них — зміст виховної роботи.

«Сама суть комунізму визначається тим, що громадяни мають високу ступінь свідомості і почуття відповідальності перед суспільством, високі моральні якості. Саме тому виховання суспільної свідомості всіх громадян — одна з найважливіших складових частин процесу комуністичного будівництва».

Усвідомити всю вагомість поставлених перед народом завдань, чітко визначити своє місце у величному процесі перебудови життя допомагають чорноморцям праці В. І. Леніна, партійні документи.

Секретар первинної комсомольської організації котельників Євген Харитонов вирішив вільний час присвятити поглибленню своїх політичних знань. Він навчається у партійній школі. Женя вже грунтовно вивчив роботи Леніна «Завдання спілок молоді», «Лист до робітників і селян України з приводу перемог над Денікіним», «Дитяча хвороба «лівизни» в комунізмі».

Дмитро Скляр опрацьовує «Що робити?». До речі, в день нашого знайомства головного старшину Скляра було рекомендовано в партію.

Серед тих, хто постійно працює над першоджерелами — киянин Костянтин Соболевський та ще багато матросів групи.

Сюди, на борт «Дзержинського» часто надходять листи. Одні з них читають наодинці (це — від коханих), інші — від рідних та друзів — гуртом. Звідти, де споруджуються новобудови, виходять з конвейєра машини, сіється хліб, — пишуть морякам про трудові успіхи. А вони, хлопці в смугастих тільниках, щодень удосконалюють свою військову майстерність. Бо сьогодні вони у відповіді за недоторканість кордонів Вітчизни.

Збори продовжуються. Йдеться про невідкладні справи. Декому, як кажуть, дістається «на горіхи». Але про це ми не будемо згадувати. Про окремі недоліки й говориться на зборах, щоб завтра їх не було. І, якщо з часом забудуться окремі деталі, окремі слова, то з пам'яті не зітреться одне — діпова атмосфера щирої комсомольської розмови, прагнення моряків виконати свій обов'язок до кінця.

...Через кілька годин разом з офіцером Радковським ми спустились до котельників. Олександр Юрійович саме знайомив з кораблем.

— Струнко! — пролунала команда командира групи. А далі — доповідь:

— На бойовому посту йдуть заняття!

Звичайний учбовий день на крейсері.

...А поруч, на хвилях, мирно гойдалися чайки.

Б. КУМАНСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».
Борт крейсера «Дзержинський».

У моряків-чорноморців. Фотохроніка ТАРС.

СПРЯМОВАНІСТЬ

ДВЕРІ каюти секретаря парткому майже не зачиняються. Тільки що пішов заступати на вахту мічман Анатолій Васильович Коломийцев. Він забігав на хвилиночку довідатись, що випадає на його долю в зв'язку з початком обміну партійних документів. «Поки на вахті відстою, — каже, — прикину план своїх дій».

Тільки за мічманом зачинились двері, як в них постукали старшина 2 статті Сергій Єфимов — комсомольський секретар групи управління артилерійським вогнем, і старшина 2 статті Фаниль Янборисов — молодіжний ватажок групи управління ракетною зброєю. Зайшли, кажуть, порадитись, як би цікавіше провести в своїх підрозділах Ленінські читання.

Слухаючи Юрія Івановича Савкіна, я помітив, що йому дуже приємно розповідати про людей, про комуністів партійної організації крейсера, яку очолює уже третій рік. Розповісти є що. Тисячі і тисячі миль океанських доріг залишили сіль не лише на палубах і надбудовах крейсера, але й припудрили скроні багатьом морякам.

Шлях до успіхів, звичайно, не був засипаний трояндами. Достатньо вчитатися в зміст протоколів засідань партійного комітету, щоб уявити стиль роботи бойового штабу колективу комуністів. Вникав він у всі деталі життя і бойового навчання екіпажу, своєчасно бив тривогу, якщо щось у людей не ладилось за службою, починались перебої в дисципліні, траплялись промахи в обслуговуванні техніки чи несвіт похідної вахти.

П'ять років тому здав справи і обов'язки другого секретаря Мінералводського райкому комсомолу, відкрав на деякий час конспекти лекцій Ставропольського сільськогосподарського інституту, де навчався заочно, Юрій Савкін, колишній тихоокеанський радист і прибув на Червонопрапорний Чорноморський Флот. Прибув, звичайно, уже в новому званні: офіцера-політпрацівника.

ТО БУВ складний, але цікавий час. Молодий замполіт з головою поринув у роботу, якій здавалось не буде кінця. Савкін не рахувався з часом. Це по доброму відмітили і матроси і командир бойової частини, в той час ще капітан - лейтенант І. Федоров. Разом вони в рік ленінського сторіччя вивели бойову частину у відмінну. Восени Юрія Івановича Савкіна обрали секретарем партійного комітету крейсера.

Тільки досвідчені в партійній роботі люди можуть ясно собі уявити, на стільки складна і багатогранна посада секретаря парткому на кораблі. Неприємно стало на душі у моряка, він заходить до каюти партійного секретаря. В будь-який час доби.

...Люди йшли і йшли. Мені хотілось залишитися з Савкіним наодинці, щоб більше дізнатись про нього, його думки і плани, з якими він поїде на Всеармійську нараду секретарів парторганізацій. Ще в політвідділі мені сказали, що Савкін закінчив таки сільськогосподарський інститут. Та на робочому столі секретаря серед інших книг я помітив методичні розробки за програми Військово-політичної академії імені В. І. Леніна.

— Знову заочник, — посміхаючись, сказав Юрій Іванович.

Секретар парткому знову сів за підручники. Тепер вже академічні. Завидна спрямованість.

М. РАДЧЕНКО,
офіцер.

МЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 15 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 10.40 — «Музичний кіоск». (М). 11.00 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 11.30 — «Сільська година». (М). 12.25 — Кольорове телебачення. Художній фільм. (М). 13.55 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. СССР — Фінляндія. (М). 16.25 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 17.25 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. СРСР — Швеція. (М). 20.50 — Концерт. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Телевізійний театр мініатюр «13 стільців». (М). 22.35 — Кольорове телебачення. «Танцювальний зал». (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.40 — Програма передач. (К). 12.45 — «Товари — народові». (К). 13.15 — Художній фільм «Пригоди на берегах Онтаріо». (К). 14.45 — Тільм-концерт. (К). 15.05 — Телеанрис «Неспокій». (К). 15.25 — «Екран молодих». (К). 16.25 — Р. Назаров. «Російський льотчик». Телевистава. (Харків). 18.55 — «На меридіанах України». (К). З включенням Кіровограда. 19.25 — Художній фільм «Пропажа свідка». (К). 20.50 — Кольорове телебачення. Творчий вечір народного артиста УРСР Д. Шевцова і заслуженої артистки УРСР Л. Запорожцевої. (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 16 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 17.00 — «Листівки з Кіровограда». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.35 — «Сільська бібліотека». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Весняні брості». Передача, присвячена 90-річчю від дня народження Дем'яна Бедного. (К-д). 18.40 — «Міжнародна панорама». (М). 19.10 — Д. Кабалевський. Концерт для скрипки з оркестром. (М). 19.30 — «Документальний екран». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Спортивна молодіжна програма. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.15 — Кольорове телебачення. Документальний фільм «Мексіка, народжена в віках». (М). 17.00 — Концерт. (Кишинів). 17.30 — Для школярів. «Вогнище». (М). 18.00 — «Від понеділка до понеділка». (К). 18.15 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Телефільм. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Дні літератури і мистецтва в м. Києві і області. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Інтрацит». (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

ВІВТОРОК, 17 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Новини. (М). 9.15 — Для школярів. «Вогнище». (М). 9.45 — Інформаційна програма. (М). 10.10 — Концерт. (М). 10.30 — «Товари — для народу». (М). 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Фільм-балет. (К). 11.35 — «Шкільний екран». (К). 12.10 — Концерт. (К). 16.40 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Донецьк). 16.55 — Камерний концерт. (Сімферополь). 17.20 — «Поради лікаря» (Кіровоград). 17.30 — Телефільм. (К-д). 17.45 — «Весна третього, вирішального». (К). 18.00 — «П'ятирічка, рік вирішальний». (К-д). 18.10 — Програма телебачення Республіки Куба. (М). 19.30 — Художній фільм «Червона заметіль». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Музика, кіно і телебачення». (М). 22.45 — Новини. (М).

БАЖАЄМО ЩАСТЯ

Ніні Коникoвській і Станіславу Мунтяну,
Надії Гречаній і Василю Хожняку,
Зої Лісовенко і Павлу Швецю,
Катерині Коломієць і Анатолію Князькову,
Людмилі Тетирко і Олексію Шаповалову,
Зінаїді Корніловій і Віталію Білану,
Ніні Пілецькій і Василю Буцу,
Олені Павловій і Олександру Вазикову,
Любові Тищенко і Валерію Криворучку,
Аллі Мальцевій і Олександру Разуєву,
Світлані Михайловій і Григорію Смоляру,
Любові Калабановій і Дмитру Рижикову,
Неллі Портновій і Генріху Рабиновичу,
Тамарі Тищенко і Олексію Косенку,
Ларисі Гурячковій і Анатолію Мелишкевичу,
Тетяні Серватюк і Дмитру Щуцькому,
Зінаїді Вранцевій і Михайлу Алексєєву,
Ларисі Бондаренко і Володимиру Заїкіну,
Людмилі Загорі і Станіславу Гавриленку,
Людмилі Гавриленко і Олександру Либ,

які сьогодні реєструють свій шлюб в Кіровоградському бюро ЗАГС.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050, ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

За редактора В. КУМАНСЬКИЙ.

БК 00187. Індекс 61197. Зам. № 13160. Тираж 58 200.